

Shiraz-Beethoven.ir

صفحه

عنوان

۷	مقدمه
۱۷	فصل اول: نظری به تاریخ موسیقی
۱۸	اشاره‌ای به موسیقی ملل مشرق
۲۱	موسیقی در دوره هخامنشی
۲۴	موسیقی در دوره ساسانی
۲۹	موسیقی در دوره اسلامی
۳۶	نهضت علمی موسیقی
۴۳	فصل دوم: شعر و موسیقی
۵۱	فصل سوم: موسیقی قدیم ایران
۸۵	فصل چهارم: گام بیست و چهار قسمتی
۹۶	فصل پنجم: فواصل موسیقی ایرانی
۱۰۴	خلاصه تمام فواصل
۱۰۸	فصل ششم: دستگاه‌های موسیقی ایران
۱۱۲	فصل هفتم: مقام شور
۱۲۹	فصل هشتم: متعلقات شور
۱۳۰	۱- آواز ابو عطا
۱۳۲	۲- بیات ترک
۱۳۵	۳- افشاری

- ۱۴۱ ۴- آواز دشتی
- ۱۴۶ ۵- آواز نوا
- ۱۵۱ فصل نهم: مقام ماهور
- ۱۶۱ فصل دهم: آواز راست پنجگاه
- ۱۶۵ فصل یازدهم: مقام همایون
- ۱۷۶ فصل دوازدهم: آواز اصفهان
- ۱۸۲ فصل سیزدهم: مقام سه گاه
- ۱۹۵ فصل چهاردهم: مقام چهارگاه
- ۲۱۱ فصل پانزدهم: مایه شناسی مقامات ایرانی
- ۲۲۳ فصل شانزدهم: خواص آوازهای ما
- ۲۳۲ فصل هفدهم: اهمیت و وسعت موسیقی ایران
- ۲۳۶ فصل هیجدهم: نواقص موسیقی ما
- ۲۴۷ فصل نوزدهم: تجدد موسیقی در ایران
- ۲۶۸ فصل بیستم: عاقبت موسیقی ایران
- ۲۷۴ فصل بیست و یکم: پرسشنامه و تمرین ها
- ۲۷۴ ۱- فاصله ها
- ۲۷۶ ۲- شور
- ۲۷۷ ۳- ماهور
- ۲۷۸ ۴- همایون
- ۲۷۹ ۵- سه گاه
- ۲۸۰ ۶- چهارگاه
- ۲۸۳ مقایسه اصطلاحات قدیم و جدید موسیقی

اینک چون نظر به تاریخ افکنیم می بینیم که از دیرزمان این دو هنر با هم آمیخته شده و شاعر و موسیقیدان حقیقی اغلب به کسی گفته اند که این دو هنر را دارا بوده است.

باربد موسیقیدان دوره ساسانی شاعر بوده و اشعاری که می ساخته با آهنگ نغماتی که خود درست می کرده می خوانده است. اشعاری که به نام فهلویات از دوره های قدیم نام برده شده همان ابیاتی بوده که آهنگ موسیقی داشته است. سرودهای مذهبی زرتشت به اغلب احتمال یک نوع شعری بوده که لحن مخصوصی داشته و خوانده می شد.

(کمانچه زن از نقاشی های چهل ستون)

از قدیم معمول بوده که هر کدام از شاعران که صدائی خوش نداشتند برای خواندن اشعار خود یک نفر راوی که در فن خواندن شعر مهارت داشته انتخاب می کرده اند و البته آن شاعری که موسیقی می دانسته و از

نمونه آواز بیات ترک

Shiraz-Beethoven.ir

۳- افشاری

در میان متعلقات شور اختلاف افشاری از سایرین بیشتر و گام آن مستقل تر است بطوریکه اگر یکی دو علت مختصر نداشت آن را جزء شور محسوب نمی‌داشتیم زیرا گام آن چنانکه بعد معلوم می‌شود به سه‌گاه نزدیک‌تر از شور است.

گام افشاری بهتر است مانند بیات ترک طوری نوشته شود که از تونیک شور شروع نشود زیرا تونیک گام شور نه درجه اول گام افشاری حساب می‌شود نه نوت شاهد و ایست آنست. از این گذشته یکی از درجات گام افشاری هم متغیر است^۱ و تقریباً در قسمت مهم این آواز با نوت اصلی که در گام شور معمول است تفاوت دارد باری به عللی که بعد ذکر می‌شود

→ اینکه شاید این آهنگ به گوش یکی از سلاطین مغول خوش آمده است از راه تعلق آن را بیات ترک خوانده‌اند.

۱. در بعضی از آوازها نوتی هست که اغلب در حال تغییر است و یک ربع پرده زیر و بم می‌شود مثل درجه ششم گام افشاری که آن را نوت «متغیر» می‌نامیم.